

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 20. juni 2025

Sag BS-47890/2024-HJR

A
(advokat Leo Jantzen)

mod

Skatteministeriet
(advokat Tony Sabbah)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Herning den 6. august 2024 (BS-10480/2024-HER) og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 18. september 2024 (BS-38371/2024-VLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at sagen henvises til landsretten som 1. instans.

Indkærede, Skatteministeriet, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Landsskatteretten stadfæstede den 30. november 2023 SKATs (nu Skattestyrelsen) afgørelse om at forhøje As aktieindkomst i 2013 med 218.841.038 kr. og kapitalindkomst i 2014 med 28.692.041 kr. Landsskatteretten forhøjede desuden hans aktieindkomst for 2014 med 15.473.046 kr.

A anlagde den 28. februar 2024 sag mod Skatteministeriet ved Retten i Herning med principal påstand om, at hans skatteansættelse for indkomstårene 2013 og

2014 nedsættes med de ovenfor anførte forhøjelser, subsidiært et af retten fastsat mindre beløb, og mere subsidiært at skatteansættelserne hjemvises til fornyet behandling hos Skattestyrelsen.

Spørgsmålet i sagen er navnlig, om væsentlige vilkårsændringer i kursgevinstlovens forstand kan indebære, at et aktionærlån – udstedt til A før ikrafttrædelsen af ligningslovens § 16 E – bliver omfattet af denne bestemmelse med den konsekvens, at der skal ske beskatning efter ligningslovens § 16 A.

Efter anmodning fra A traf Retten i Herning ved kendelse af 6. august 2024 afgørelse om, at sagen skulle henvises til landsretten i 1. instans. Begrundelsen var følgende:

”Sagens værdi er 226.006.125,00 kr.

Sagen drejer sig om fortolkningen af ligningslovens § 16 E og rækkevidden af denne bestemmelse. Spørgsmålet er, hvorvidt der i relation til et aktionærlån omfattet af de gamle aktionærlånsregler er tale om sådanne væsentlige vilkårsændringer, at der i skattemæssig henseende foreligger indfrielse af lånet og stiftelse af et nyt lån omfattet af de nye aktionærlånsregler i ligningslovens § 16 E med deraf følgende beskatning af aktieudbytte på kr. 218.841.038 i indkomståret 2013 (perioden 1. maj 2012 – 30. april 2013), jf. ligningslovens § 16 A.

Retten finder, henset til ovenstående og det af sagsøgeren anførte, at sagen er af principiel karakter, og at den har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen.

Betingelserne for at henvise sagen til behandling ved landsret som første instans er derfor opfyldt, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.”

Landsretten afviste ved kendelse af 18. september 2024 at behandle sagen som 1. instans og hjemviste sagen til byretten til fortsat behandling. Af landsrettens begrundelse fremgår bl.a.:

”Efter retsplejelovens § 226, stk. 5, skal landsretten af egen drift påse, at betingelserne for at henvise sagen til behandling ved landsretten i 1. instans er opfyldt, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Efter retsplejelovens § 226, stk. 1, kan byretten efter anmodning fra en part henvise en sag til behandling ved landsretten, hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der efter omstændighederne vil være tale om en skønspregt vurdering, hvor det navnlig må indgå, om sagen efter sin karakter er egnet til at sikre, at domstolsreformens mål vedrørende Højesterets rolle kan sikres, og derfor bør kunne indbringes for Højesteret som 2. instans uden særlig tilladelse. Det fremgår endvidere heraf, at det må tages i betragtning, at retten som alternativ til henvisning kan beslutte, at sagen skal undergives kollegial behandling i byretten.

Landsretten finder, at sagens udfald i det væsentlige vil bero på en bevismæssig vurdering af, hvorvidt vilkårsændringerne i As lån i BAN International GmbH medfører, at der er tale om et nyt lån. Herefter og efter en samlet vurdering af sagen finder landsretten, at betingelserne for at henvise sagen til landsretten i 1. instans i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, ikke er opfyldt.

Landsretten ophæver derfor byrettens kendelse og hjemviser sagen til behandling i byretten i 1. instans, jf. retsplejelovens § 226, stk. 5, jf. stk. 1."

Anbringender

A har anført navnlig, at sagen er af principiel karakter, og at den har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen.

Sagens principielle problemstilling er, om der er hjemmel i ligningslovens § 16 E til, at eksisterende "lovlige lån" fra et selskab til dets hovedaktionær kan anses for indfriet og et nyt lån stiftet, hvis der sker væsentlige vilkårsændringer med den konsekvens, at hovedaktionæren beskattes af det nye lån.

Det må antages, at der fortsat er mange lån mellem selskaber og deres hovedaktionærer fra perioden forud for ikrafttrædelsen af ligningslovens § 16 E den 14. august 2012. Problemstillingen kan blive aktuel i alle de situationer, hvor der er et aktionærlån fra før ikrafttrædelsen af ligningslovens § 16 E, og hvor der efterfølgende sker ændringer i lånevilkårene.

Fortolkningen af ligningslovens § 16 E vil på denne baggrund kunne få betydning for en videre kreds af personer.

Skatteministeriet har anført navnlig, at spørgsmålet om, hvorvidt der i denne sag er tale om væsentlige vilkårsændringer ikke er et spørgsmål af principiel karakter med vidererækkende betydning.

Spørgsmålet om, hvorvidt væsentlige vilkårsændringer i kursgevinstlovens forstand kan indebære, at et lån bliver omfattet af ligningslovens § 16 E, har

ikke tidligere været genstand for domstolsprøvelse, hvilket kan begrunde, at sagen har en vis principiel karakter. Spørgsmålet har dog ikke en videre-rækkende betydning, og sagen opfylder derfor ikke betingelserne for henvisning til landsretten i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Ministeriet er ikke bekendt med, at der verserer andre sager om lånevilkårs-ændringer vedrørende aktionærlån optaget forud for ikrafttrædelsen af ligningslovens § 16 E.

Da bestemmelsen trådte i kraft for ca. 12 år siden, må det antages, at omfanget af ikke-indfrie lån optaget forud herfor er begrænset.

Højesterets begrundelse og resultat

Kæren angår henvisning til landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Spørgsmålet i hovedsagen er navnlig, om væsentlige vilkårsændringer i kursgevinstlovens forstand kan indebære, at et aktionærlån – udstedt til A før ikrafttrædelsen af ligningslovens § 16 E – bliver omfattet af denne bestemmelse med den konsekvens, at der skal ske beskatning efter ligningslovens § 16 A.

Højesteret finder, at sagen rejser et principielt spørgsmål om fortolkningen af ligningslovens § 16 E. På det foreliggende grundlag kan sagen dog ikke antages at have generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt.

Højesteret finder på denne baggrund, at As anmodning om, at sagen skal henvises til behandling ved landsretten som 1. instans, ikke kan imødekommes.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse, således at sagen sendes til byretten til fortsat behandling.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæreomkostninger for Højesteret til den anden part.